

Autoritatea de Supraveghere Financiară - ASF - Normă nr. 35/2015 din 23 decembrie 2015

**Norma nr. 35/2015
privind cerințele calitative stabilite de către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru
Asigurări și Pensii Ocupaționale**

În vigoare de la 01 ianuarie 2016

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 971 din 29 decembrie 2015. Formă aplicabilă la 04 decembrie 2019¹.

În urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 23 decembrie 2015,

în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 179 alin. (4) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

Art. 1. - Prezenta normă stabilește pentru entitățile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) -d) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare cerințe calitative suplimentare celor prevăzute de Legea nr. 237/2015, de Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), de standardele tehnice de implementare, de standardele tehnice de reglementare, precum și de actele delegate.

Art. 2. - **(1)** Prezenta normă pune în aplicare Ghidul Autorității Europene de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale privind sistemul de guvernanță, prevăzut în anexa nr. 1, și Ghidul Autorității Europene de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale privind riscul propriu și evaluarea solvabilității, prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta normă.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 bis.

Art. 3. - Nerespectarea prevederilor prezentei norme se sancționează potrivit prevederilor art. 163 din Legea nr. 237/2015.

Art. 4. - Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016.

Președintele Autorității de Supraveghere
Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 23 decembrie 2015.

Nr. 35.

---

¹ Notă: Textul nu a fost republicat în Monitorul Oficial al României sub formă consolidată și are un caracter informativ. A.S.F. nu-și asumă răspunderea pentru consecințele juridice generate de folosirea acestui text.

Autoritatea de Supraveghere Financiară - ASF - Anexă din 23 decembrie 2015

Anexele nr. 1 și 2 la Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 35/2015 privind cerințele calitative stabilite de către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale din 23.12.2015

În vigoare de la 01 ianuarie 2016

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 971bis din 29 decembrie 2015. Formă aplicabilă la 04 decembrie 2019.

ANEXA Nr. 1
EIOPA-BoS-14/253 RO

Ghid privind sistemul de guvernanță Introducere

1.1. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (în continuare, Regulamentul EIOPA sau Regulamentul), EIOPA publică ghiduri adresate autorităților naționale competente privind modul de acțiune în etapa de pregătire ce precede aplicarea Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (în continuare, Solvabilitate II).

1.2. Prezentul ghid se bazează pe articolele 40-49, articolul 93, articolul 132 și articolul 246 din Directiva Solvabilitate II și articolele 258 - 275 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE ("Regulamentul delegat 2015/35 al Comisiei").

1.3. Cerințele privind sistemul de guvernanță vizează reglementarea unei gestionări sănătoase și prudente a activității întreprinderilor fără a le restricționa în mod necorespunzător în ceea ce privește alegerea structurii lor organizaționale interne, atâta timp cât acestea instituie o separare adecvată a sarcinilor.

1.4. Cel puțin cele patru funcții incluse în sistemul de guvernanță, mai exact gestionarea riscurilor, conformitatea, funcția actuarială și de audit intern, sunt considerate a fi funcții cheie și, în consecință, totodată funcții importante sau esențiale. Mai mult, sunt considerate persoane cu funcții cheie acele persoane care îndeplinesc funcții de o anumită importanță pentru întreprindere în privința activității și organizației acesteia. Aceste funcții cheie suplimentare, dacă există, sunt identificate de către întreprindere, însă stabilirea importanței unor astfel de funcții poate fi contestată de către autoritatea de supraveghere.

1.5. Prezentul ghid oferă informații suplimentare despre o serie de aspecte privind politica remunerației, inclusiv componența comitetului de remunerare.

1.6. Cerințele de competență și onorabilitate se aplică tuturor persoanelor care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin alte funcții cheie pentru a asigura calificarea corespunzătoare a tuturor persoanelor cu funcții relevante din întreprindere. Domeniul de aplicare al cerințelor vizează evitarea deficiențelor în cazul în care acestea nu prevăd persoane importante pentru întreprindere, acceptându-se în același timp faptul că poate exista o suprapunere apreciabilă între organele cu funcție de conducere care sunt considerate a conduce efectiv întreprinderea și alte persoane care dețin funcții-cheie.

1.7. Cerințele de notificare se aplică numai persoanelor care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin funcții-cheie, spre deosebire de persoanele care dețin sau îndeplinesc o funcție cheie. În cazul externalizării unei funcții-cheie sau al externalizării parțiale a unei funcții, în cazul în care partea

respectivă este considerată a fi esențială, persoana responsabilă este considerată a fi persoana din interiorul întreprinderii care supraveghează externalizarea.

1.8. Ghidul privind gestionarea riscurilor are drept punct de pornire faptul că un sistem adecvat de gestionare a riscurilor presupune elaborarea unui set eficace și eficient de măsuri integrate care trebuie să se integreze în organizația și activitatea operațională a întreprinderii. Nu există un sistem unic de gestionare a riscurilor care să fie adecvat pentru toate întreprinderile; sistemul trebuie să fie adaptat la fiecare întreprindere.

1.9. Deși evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității (denumită în continuare "ORSA") face parte din sistemul de gestionare a riscurilor, ghidul aferent este prezentat separat.

1.10. Chiar dacă sunt menționate modele interne legate de responsabilitățile funcției de gestionare a riscurilor, în ansamblu, ghidul privind sistemul de guvernare nu abordează aspecte specifice legate de modelul intern.

1.11. Articolul 132 din Directiva Solvabilitate II introduce principiul "persoanei prudente", care include dispoziții privind modul în care întreprinderile ar trebui să își investească activele. Absența limitelor legale asupra investițiilor nu înseamnă că întreprinderile pot lua decizii cu privire la investiții fără a ține cont de prudența și de interesele deținătorilor de polițe. Cerințele Directivei Solvabilitate II din Regulamentul delegat 2015/35 al Comisiei acoperă pe larg unele dintre principalele aspecte ale principiului "persoanei prudente", precum gestionarea activelor și pasivelor, investițiile în instrumente derivate de credit, gestionarea riscului de lichiditate și gestionarea riscului de concentrare. Prin urmare, intenția prezentului ghid nu este de a elabora în detaliu aceste aspecte, ci de a se concentra asupra aspectelor rămase ale principiului "persoanei prudente".

1.12. Referitor la funcția actuarială, prezentul ghid se concentrează asupra a ceea ce trebuie făcut prin funcția actuarială, nu asupra modului în care aceasta trebuie să fie îndeplinită. Deoarece scopul funcției actuariale este de a oferi o măsură de asigurare a calității prin consiliere actuarială tehnică competentă, este deosebit de important să se stabilească orientări tehnice specifice cu privire la sarcini, responsabilități și alte aspecte ale funcției actuariale.

1.13. În prezent, instituția "actuarului responsabil/numit" există în unele state membre. Deoarece "actuarul responsabil/numit" nu este prevăzut în Directiva Solvabilitate II, autoritățile de supraveghere în cauză pot decide în privința păstrării "actuarului responsabil/numit" și asupra modului în care acesta este implicat în funcția actuarială. Cu toate acestea, acest aspect nu este abordat în prezentul ghid.

1.14. Ghidul privind externalizarea se bazează pe principiul că o întreprindere trebuie să se asigure că rămâne pe deplin responsabilă pentru exercitarea tuturor obligațiilor sale atunci când externalizează orice funcție sau activități. În mod specific, există măsuri stricte și riguroase pe care o întreprindere trebuie să le respecte dacă externalizează o funcție sau o activitate esențială sau importantă. În mod specific, o întreprindere trebuie să acorde o atenție corespunzătoare conținutului acordului scris încheiat cu furnizorul de servicii.

1.15. Externalizarea în interiorul grupului nu este neapărat diferită de externalizarea în exteriorul acestuia. Aceasta poate permite existența unui proces de selecție mai flexibil, însă nu trebuie să fie considerată ca necesitând mai puțină atenție și supraveghere decât externalizarea în exteriorul grupului.

1.16. Orientările se aplică atât la nivelul întreprinderilor individuale cât și, mutatis mutandis, la nivelul grupului. În plus, pentru grupuri, sunt aplicabile orientările specifice grupurilor.

1.17. Punerea în aplicare a cerințelor de guvernare la nivelul grupului trebuie să fie înțeleasă ca o instituire a unui sistem de guvernare solid aplicat unei entități economice coerente (vedere holistică) care cuprinde toate entitățile care fac parte din grupul respectiv.

1.18. Directiva Solvabilitate II impune tuturor întreprinderilor de asigurare și reasigurare dintr-un grup să aibă instituit un sistem de gestionare a riscurilor și un sistem de control intern și ca această cerință să se aplice în mod coerent în interiorul grupului. Însă, din perspectiva gestionării riscurilor și guvernării la nivelul grupului, grupul și supraveghetorul grupului trebuie să țină seama și de riscurile care apar în legătură cu alte entități care fac parte din grup.

1.19. Atunci când ghidul se referă la entități care fac parte din grup, în general, acesta se referă la întreprinderile de asigurare și de reasigurare, dar și la toate celelalte entități care fac parte din grup.

1.20. Cerințele de guvernare la nivelul grupului iau în considerare responsabilitățile de guvernare corporativă ale organului administrativ, de conducere sau de supraveghere la nivelul grupului, mai exact ale organului administrativ, de conducere sau de supraveghere al întreprinderii de asigurare sau reasigurare participante, al holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt, precum și ale organului administrativ, de conducere sau de supraveghere al entităților legale care fac parte din grup.

1.21. În sensul prezentului ghid, au fost elaborate următoarele definiții:

- "persoanele care conduc efectiv întreprinderea" se referă la membri ai organului administrativ, de conducere sau de supraveghere avându-se în vedere legislația națională, precum și membri ai organelor cu funcție de conducere. Acestea din urmă includ persoane angajate de către întreprindere, care sunt responsabile pentru procesul decizional la nivel înalt și pentru punerea în aplicare a strategiilor proiectate și a politicilor aprobate de către organul administrativ, de conducere sau de supraveghere;

- "persoanele cu alte funcții-cheie" includ toate persoanele care exercită sarcini legate de o funcție-cheie;

- "persoanele cu funcții-cheie" sunt persoanele responsabile pentru o funcție-cheie, spre deosebire de persoanele care dețin, îndeplinesc sau exercită o funcție-cheie.

1.22. Termenii care nu sunt definiți în prezentul ghid au sensul definit în actele juridice menționate în introducere.

1.23. Prezentul ghid se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Secțiunea 1

Cerințe generale de guvernare

Orientarea 1 - Organul administrativ, de conducere sau de control

1.24. Organul administrativ, de conducere sau de supraveghere (în continuare, OACS) ar trebui să interacționeze în mod adecvat cu orice comitet pe care îl înființează, precum și cu conducerea superioară și persoanele având alte funcții cheie în cadrul întreprinderii, solicitându-le în mod proactiv informații și verificând aceste informații atunci când este necesar.

1.25. La nivelul grupului, OACS al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participante, al holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt trebuie să interacționeze în mod corespunzător cu organele administrative, de conducere sau de supraveghere ale tuturor entităților din cadrul grupului, care au un impact semnificativ asupra profilului de risc al grupului, solicitând informații în mod proactiv și contestând deciziile date în probleme care pot afecta grupul.

Orientarea 2 - Structura organizatorică și operațională

1.26. Întreprinderea ar trebui să dețină structuri organizatorice și operaționale menite să sprijine obiectivele strategice și operațiunile întreprinderii. Aceste structuri ar trebui să poată fi adaptate la schimbările intervenite în obiectivele strategice, operațiunile sau mediul de afaceri al întreprinderii pe o perioadă de timp adecvată.

1.27. La nivelul grupului, OACS al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participante, al holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt ar trebui să evalueze modul în care schimbările intervenite în structura grupului afectează susținerea stabilității financiare a entităților afectate și să efectueze, în timp util, ajustările necesare.

1.28. Pentru a putea lua măsurile corespunzătoare, OACS al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participante, al holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt ar trebui să cunoască în mod adecvat organizarea corporativă a grupului, modelul de afaceri, scopul diferitelor entități componente, legăturile și relațiile dintre ele și riscurile generate de structura grupului.

Orientarea 3 - Decizii semnificative

1.29. Întreprinderea trebuie să se asigure că orice decizie semnificativă implică cel puțin două persoane care conduc efectiv întreprinderea, înainte ca decizia să fie pusă în aplicare.

Orientarea 4 - Documentarea deciziilor adoptate la nivelul OACS

1.30. Întreprinderea ar trebui să documenteze în mod adecvat deciziile adoptate la nivelul OACS și modul în care au fost luate în considerare informațiile furnizate de sistemul de management al riscului.

Orientarea 5 - Alocarea și separarea sarcinilor și responsabilităților

1.31. Întreprinderea ar trebui să se asigure că sarcinile și responsabilitățile sunt alocate, separate și coordonate în conformitate cu politicile întreprinderii și reflectate în descrierile sarcinilor și responsabilităților. Întreprinderea trebuie să se asigure că sunt acoperite toate sarcinile importante și că sunt evitate suprapunerile inutile. Trebuie să se promoveze cooperarea eficace dintre membrii personalului.

Orientarea 6 - Revizuirea internă a sistemului de guvernare

1.32. OACS al întreprinderii ar trebui să stabilească domeniul de aplicare și frecvența revizuirilor interne ale sistemului de guvernare, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea activităților atât la nivel individual, cât și la nivel de grup, și de structura grupului.

1.33. Întreprinderea ar trebui să se asigure că domeniul de aplicare, constatările și concluziile evaluării sunt documentate în mod corespunzător și raportate OACS propriu. Sunt necesare circuite de feedback adecvate pentru a asigura că sunt luate și înregistrate măsuri de urmărire.

Orientarea 7 - Politici

1.34. Întreprinderea ar trebui să alinieze toate politicile necesare în cadrul sistemului de guvernare atât unele față de altele, cât și față de strategia de afaceri. Fiecare politică ar trebui să prevadă, în mod clar, cel puțin următoarele:

- a) obiectivele urmărite prin politica respectivă;
- b) sarcinile care trebuie îndeplinite și persoana sau funcția responsabilă pentru acestea;
- c) procesele și procedurile de raportare care trebuie aplicate;
- d) obligația unităților organizatorice relevante de a informa funcțiile de management al riscului, de audit intern, de conformitate și actuarială cu privire la orice aspecte relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora.

1.35. În politicile care se adresează funcțiilor cheie, întreprinderea ar trebui să stabilească, de asemenea, poziția acestor funcții în cadrul întreprinderii, drepturile și competențele lor.

1.36. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt trebuie să se asigure de faptul că politicile sunt aplicate în mod coerent la nivelul grupului. În plus, aceasta se asigură de faptul că politicile entităților din cadrul grupului sunt conforme cu politicile grupului.

Orientarea 8 - Planuri pentru situații de urgență

1.37. Întreprinderea ar trebui să identifice riscurile materiale care trebuie abordate în planurile pentru situații de urgență pentru domeniile în care aceasta se consideră a fi vulnerabilă, și evaluează, actualizează și testează aceste planuri în mod regulat.

Secțiunea 2

Remunerarea

Orientarea 9 - Domeniul de aplicare al politicii de remunerare

1.38. În cadrul politicii sale de remunerare, întreprinderea trebuie să se asigure cel puțin că:

- a) remunerațiile acordate nu pun în pericol capacitatea întreprinderii de a menține o bază adecvată de capital;
- b) acordurile de remunerare cu furnizorii de servicii nu încurajează asumarea excesivă a riscurilor prin prisma strategiei de gestionare a riscurilor de la nivelul întreprinderii.

1.39. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt trebuie să adopte și să pună în aplicare o politică de remunerare pentru

întregul grup. Aceasta trebuie să țină seama de complexitatea și structurile grupului pentru a se institui, a se dezvolta și a se pune în aplicare o politică consecventă pentru întregul grup, care să fie conformă cu strategiile de gestionare a riscurilor de la nivelul grupului. Politica trebuie să fie aplicată tuturor persoanelor relevante de la nivelul grupului și al entităților individuale.

1.40. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt trebuie să asigure:

a) o coerență generală între politicile de remunerare ale grupului prin asigurarea conformității acestora cu cerințele legale ale întreprinderilor care fac parte din grup și prin verificarea aplicării corecte a acestora;

b) faptul că toate întreprinderile care aparțin grupului respectă cerințele de remunerare;

c) gestionarea riscurilor semnificative de la nivelul grupului, care apar în legătură cu remunerarea la nivelul entităților din cadrul grupului.

Orientarea 10 - Comitetul de remunerare

1.41. Întreprinderea trebuie să se asigure de faptul că, prin componența comitetului de remunerare, i se permite să exprime un aviz competent și independent cu privire la politica de remunerare și la supravegherea acesteia. Dacă nu s-a înființat un comitet de remunerare, organul administrativ, de conducere sau de supraveghere trebuie să își asume sarcinile care, în alte condiții, ar fi fost atribuite unui comitet de remunerare astfel încât să se evite conflictele de interese.

Secțiunea 3

Competență profesională și probitate morală

Orientarea 11 - Cerințe de competență profesională

1.42. Întreprinderea ar trebui să se asigure că persoanele care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin alte funcții cheie sunt competente și țin seama de atribuțiile respective acordate fiecărei persoane pentru a garanta diversitatea corespunzătoare a calificărilor, cunoștințelor și experienței relevante astfel încât întreprinderea să fie condusă și supravegheată în mod profesionist.

1.43. OACS ar trebui să posede, în mod colectiv, calificarea, experiența și cunoștințele necesare cel puțin în legătură cu:

a) piețele de asigurări și financiare;

b) strategia de afaceri și modelul de afaceri;

c) sistemul de guvernantă;

d) analiza financiară și actuarială;

e) cadrul și cerințele de reglementare.

Orientarea 12 - Cerințe privind probitatea morală

1.44. Atunci când se evaluează probitatea morală a unei persoane, întreprinderea trebuie să aibă în vedere faptul că, în cazul infracțiunilor sau al altor contravenții relevante, termenul de prescripție a răspunderii penale curge potrivit legislației naționale.

Orientarea 13 - Politici și proceduri privind competența profesională și probitatea morală

1.45. Întreprinderea ar trebui să dețină o politică privind cerințele de competență profesională și probitate morală, care include cel puțin:

a) o descriere a procedurii pentru identificarea pozițiilor pentru care se impune notificarea, precum și pentru notificarea autorității de supraveghere;

b) o descriere a procedurii de evaluare a competenței profesionale și a probității morale ale persoanelor care conduc efectiv întreprinderea sau care dețin alte funcții cheie, atât în momentul în care acestea sunt avute în vedere pentru postul respectiv, cât și în mod continuu;

c) o descriere a situațiilor care determină o reevaluare a cerințelor de competență profesională și probitate morală;

d) o descriere a procedurii de evaluare a competențelor, cunoștințelor, expertizei și integrității personale a altor membri relevanți ai personalului care nu fac obiectul cerințelor prevăzute la

articolul 42 din Directiva Solvabilitate II, conform standardelor interne, atât în momentul în care acestea sunt avute în vedere pentru postul respectiv, cât și în mod permanent.

Orientarea 14 - Externalizarea funcțiilor cheie

1.46. Întreprinderea ar trebui să aplice procedurile privind competența profesională și probitatea morală în cazul persoanelor angajate de furnizorul de servicii sau de un subfurnizor de servicii pentru executarea unei funcții cheie externalizate.

1.47. Întreprinderea ar trebui să desemneze o persoană din cadrul ei, cu responsabilitate generală pentru funcția cheie externalizată, care este competentă, dovedește probitate morală și posedă suficiente cunoștințe și experiență în ceea ce privește funcția cheie externalizată pentru a putea verifica performanța și rezultatele furnizorului de servicii. Această persoană desemnată trebuie să fie considerată ca fiind persoana responsabilă pentru funcția-cheie respectivă, în temeiul articolului 42 alineatul (2) din Directiva Solvabilitate II, care trebuie să fie adusă la cunoștința autorității de supraveghere.

Orientarea 15 - Notificarea

1.48. Autoritatea de supraveghere trebuie să solicite întreprinderii cel puțin informațiile incluse în Anexa tehnică¹ care va fi transmisă printr-o notificare.

¹ Anexa tehnică este disponibilă pe pagina de internet a EIOPA la secțiunea Publications/EIOPA Guidelines

Orientarea 16 - Evaluarea cerințelor de competență și onorabilitate de către autoritatea de supraveghere

1.49. Autoritatea de supraveghere trebuie să evalueze cerințele de competență și onorabilitate ale persoanelor care sunt supuse cerințelor de notificare și să prezinte întreprinderii în cauză un feedback în acest sens într-un termen corespunzător de la primirea unei notificări complete.

Secțiunea 4

Managementul riscului

Orientarea 17 - Rolul OACS în sistemul de management al riscului

1.50. OACS ar trebui să fie în ultimă instanță, responsabil pentru asigurarea eficacității sistemului de management al riscului, pentru stabilirea apetitului de risc și a limitelor generale de toleranță la risc ale întreprinderii și pentru aprobarea principalelor strategii și politici de management al riscului.

1.51. OACS al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să se asigure că sistemul de management al riscului al întregului grup este eficace. Acest sistem de management al riscului al întregului grup ar trebui să includă cel puțin:

- a) deciziile strategice și politicile privind managementul riscului la nivel de grup;
- b) definirea apetitului de risc și a limitelor generale de toleranță la risc ale grupului;
- c) identificarea, măsurarea, monitorizarea, gestionarea și raportarea riscurilor la nivel de grup.

1.52. OACS al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să se asigure că aceste decizii strategice și politici sunt în concordanță cu structura și dimensiunea grupului și cu specificul entităților care fac parte din grup.

Orientarea 18 - Politica privind managementul riscului

1.53. Întreprinderea ar trebui să elaboreze o politică de management al riscului, care, cel puțin:

- a) definește categoriile de risc și metodele de măsurare a acestora;
- b) prezintă modul în care întreprinderea gestionează fiecare categorie și zonă de risc relevante, precum și orice posibilă acumulare a riscurilor;
- c) descrie legătura cu evaluarea necesităților generale de solvabilitate, identificate în evaluarea prospectivă a riscurilor proprii (pe baza principiilor ORSA), cerințele legale de capital și limitele de toleranță la risc;

d) specifică limitele de toleranță la risc în cadrul tuturor categoriilor de risc relevante, în funcție de apetitul general de risc;

e) stabilește frecvența și descrie conținutul testelor de stres regulate și situațiile care ar justifica realizarea ad-hoc a altor teste de stres.

Orientarea 19 - Funcția de management al riscului: atribuții

1.54. Întreprinderea ar trebui să solicite funcției de management al riscului să raporteze OACS cu privire la riscurile care au fost identificate ca fiind potențial semnificative. De asemenea, funcția de management al riscului ar trebui să raporteze cu privire la alte zone de risc specifice atât din proprie inițiativă, cât și la cererea OACS.

Orientarea 20 - Politica privind managementul riscului de subscriere și de constituire a rezervelor

1.55. În politica de management al riscului, în ceea ce privește riscul de subscriere și de constituire a rezervelor, întreprinderea ar trebui să includă cel puțin următoarele:

a) tipurile și caracteristicile activității de asigurare, cum ar fi tipul de risc de asigurare pe care întreprinderea este dispusă să și-l asume;

b) modul în care se va asigura caracterul adecvat al veniturilor din prime pentru a acoperi daunele și cheltuielile estimate;

c) identificarea riscurilor care derivă din obligațiile de asigurare, inclusiv a opțiunilor și a valorilor de răscumpărare garantate incluse în produsele sale;

d) modul în care, în procesul de elaborare a unui nou produs de asigurare și la calcularea primei, întreprinderea ține seama de restricțiile în materie de investiții;

e) modul în care, în procesul de elaborare a unui nou produs de asigurare și la calcularea primei, întreprinderea ia în considerare reasigurarea sau alte tehnici de minimizare a riscurilor.

Orientarea 21 - Politica privind managementul riscului operațional

1.56. În politica sa de management al riscului, în ceea ce privește riscul operațional, întreprinderea ar trebui să includă cel puțin următoarele:

a) identificarea riscurilor operaționale la care este sau ar putea fi expusă și determinarea modului de minimizare a acestora;

b) activitățile și procesele interne pentru gestionarea riscurilor operaționale, inclusiv în ceea ce privește sistemul IT de la baza acestora;

c) limitele de toleranță la risc, în ceea ce privește principalele zone de risc operațional.

1.57. Întreprinderea ar trebui să dispună de procese pentru identificarea, analizarea și raportarea evenimentelor cu risc operațional. În acest scop, întreprinderea trebuie să dezvolte un proces de colectare și monitorizare a evenimentelor cu risc operațional.

1.58. În scopul gestionării riscului operațional, întreprinderea ar trebui să elaboreze și analizeze un set adecvat de scenarii de risc operațional bazate, cel puțin, pe următoarele abordări:

a) eșecul unui proces cheie, personalului sau a unui sistem

b) producerea unor evenimente externe.

Orientarea 22 - Reasigurarea și alte tehnici de minimizare a riscurilor - politica de management al riscului

1.59. În politica sa de management al riscului, în ceea ce privește tehnicile de minimizare a riscurilor, întreprinderea ar trebui să includă cel puțin următoarele:

a) identificarea nivelului de transfer al riscului adecvat pentru limitele de risc definite și a celor mai adecvate tipuri de contracte de reasigurare având în vedere profilul de risc;

b) principiile de selectare a contrapartidelor prin care se minimizează riscul și procedurile de evaluare și monitorizare a bonității și diversificării acestora;

c) procedurile de evaluare a transferului efectiv al riscului și considerente privind riscul de bază;

d) gestionarea lichidităților pentru a face față decalajului dintre plata daunelor și recuperarea sumelor din reasigurare.

Orientarea 23 - Riscul strategic și reputațional

1.60. Întreprinderea trebuie să gestioneze, să monitorizeze și să raporteze următoarele situații:

a) expunerea efectivă sau potențială la riscul reputațional și cel strategic și interconexiunea dintre aceste riscuri și alte riscuri semnificative;

b) aspectele cheie care îi afectează reputația, ținând cont de așteptările părților interesate și sensibilitatea pieței.

Orientarea 24 - Politică privind managementul activelor și obligațiilor

1.62. În politica sa de management al riscului, în ceea ce privește managementul activelor și obligațiilor, întreprinderea ar trebui să includă cel puțin următoarele informații:

a) o descriere a procedurii de identificare și evaluare a diferitelor tipuri de neadekvare a activelor și obligațiilor, cel puțin în ceea ce privește maturitatea lor și moneda;

b) o descriere a tehnicilor de minimizare a riscurilor utilizate și efectul scontat al tehnicilor relevante de minimizare a riscurilor asupra managementului activelor și obligațiilor;

c) o descriere a neadekvărilor intenționate permise;

d) o descriere a metodologiei și a frecvenței testelor de stres și a simulărilor care vor fi efectuate.

Orientarea 25 - Politică privind managementul riscului de investiții

1.63. În politica sa de management al riscului, în ceea ce privește investițiile, întreprinderea ar trebui să includă cel puțin următoarele:

a) nivelul de siguranță, calitate, lichiditate, profitabilitate și disponibilitate pe care îl urmărește cu privire la întregul portofoliu de active și modul în care intenționează să îl atingă;

b) limitele cantitative impuse activelor și expunerilor, incluzând expunerilor extrabilanțiere, stabilite pentru a ajuta întreprinderea să se asigure că atinge nivelul dorit de siguranță, calitate, lichiditate, profitabilitate și disponibilitate pentru portofoliu;

c) nivelul de disponibilitate pe care îl urmărește întreprinderea cu privire la întregul portofoliu de active și modul în care aceasta intenționează să îl atingă;

d) luarea în considerare a mediului piețelor financiare;

e) condițiile în care întreprinderea poate constitui drept garanție sau poate da cu împrumut active;

f) legătura dintre riscul de piață și alte riscuri în scenarii negative;

g) procedura de evaluare și verificare corespunzătoare a investițiilor;

h) procedurile de monitorizare a performanței investițiilor și de revizuire a politicii atunci când este necesar;

i) modul în care vor fi selectate activele în interesul deplin al deținătorilor de polițe și al beneficiarilor.

Orientarea 26 - Politică privind managementul riscului de lichiditate

1.64. În politica sa de management al riscului, în ceea ce privește riscul de lichiditate, întreprinderea ar trebui să includă cel puțin următoarele:

a) procedura de determinare a nivelului de decalare dintre intrările și ieșirile de trezorerie aferente atât activelor, cât și obligațiilor, incluzând fluxurile de trezorerie estimate din asigurări directe și reasigurări, cum ar fi daunele, rezilierile sau răscumpărările;

b) o evaluare generală a necesarului de lichidități pe termen scurt și mediu, inclusiv a unei rezerve de lichiditate adecvate în cazul unui deficit de lichidități;

c) o evaluare a nivelului și monitorizarea activelor lichide, inclusiv o cuantificare a costurilor potențiale sau a pierderilor financiare generate de o transformare în lichidități neprevăzută;

d) identificarea și costul instrumentelor alternative de finanțare;

e) aprecierea efectului unor noi activități preconizate asupra situației lichidităților.

Secțiunea 5

Principiul persoanei prudent și sistemul de guvernare

Orientarea 27 - Managementul riscului de investiții

1.65. Întreprinderea nu ar trebui să depindă exclusiv de informațiile furnizate de terțe părți, cum ar fi instituții financiare, administratori de active și agenții de rating. În special, întreprinderea își

dezvoltă propriul set de indicatori-cheie, convergent cu politica de management al riscului de investiții și cu strategia de afaceri.

1.66. În luarea deciziilor sale de investiții, întreprinderea ar trebui să țină seama de riscurile asociate investițiilor, fără a se baza doar pe riscul încorporat în mod corespunzător, în cerințele de capital.

Orientarea 28 - Evaluarea activităților de investiții ocazionale

1.67. Înainte de a efectua investiții sau activități de investiții cu caracter ocazional, întreprinderea ar trebui să evalueze cel puțin:

- a) capacitatea sa de a efectua și gestiona investiția sau activitatea de investiții;
- b) riscurile legate în mod expres de investiție sau de activitatea de investiții și impactul al acestora asupra profilului de risc al întreprinderii;
- c) concordanța dintre investiție sau activitatea investițională și interesele beneficiarilor și ale deținătorilor de polițe, restricțiile legate de obligații stabilite de întreprindere și managementul eficient al portofoliului;
- d) impactul acestei investiții sau activități investiționale asupra calității, securității, lichidității, profitabilității și disponibilității întregului portofoliu.

1.68. Întreprinderea ar trebui să dispună de proceduri care să impună ca, în cazul în care o astfel de investiție sau activitate de investiție implică un risc semnificativ sau o schimbare a profilului de risc, funcția de gestionare a riscurilor din cadrul întreprinderii să comunice un astfel de risc sau schimbare a profilului de risc organului administrativ, de conducere sau de supraveghere al întreprinderii.

Orientarea 29 - Securitatea, calitatea, lichiditatea și profitabilitatea portofoliilor de investiții

1.68. Întreprinderea trebuie să verifice și să monitorizeze în mod regulat securitatea, calitatea, lichiditatea și profitabilitatea întregului portofoliu ținând cont cel puțin de următoarele:

- a) orice constrângeri legate de pasive, inclusiv garanții ale deținătorilor de polițe, precum și de orice politici publicate cu privire la beneficii discreționare și, dacă e cazul, de așteptările rezonabile ale deținătorilor de polițe;
- b) nivelul și natura riscurilor pe care o întreprindere este dispusă să le accepte;
- c) nivelul de diversificare al întregului portofoliu;
- d) caracteristicile activelor, inclusiv:
  - (i) calitatea creditului contrapărților;
  - (ii) lichiditatea;
  - (iii) tangibilitatea;
  - (iv) durabilitatea;
  - (v) existența și calitatea garanțiilor reale sau a altor active care garantează activele; (vi) gradul de îndatorare netă sau servituți;
  - (vii) tranșe.
- e) evenimente care ar putea să schimbe caracteristicile investițiilor, inclusiv orice garanții, sau să afecteze valoarea activelor;
- f) aspecte care se referă la localizarea și disponibilitatea activelor, inclusiv:
  - (i) netransferabilitatea;
  - (ii) aspecte juridice din alte țări;
  - (iii) măsuri valutare;
  - (iv) riscul asociat depozitarului;
  - (v) garantarea și împrumutarea excesivă.

Orientarea 30 - Profitabilitate

1.69. Întreprinderea trebuie să stabilească ținte pentru veniturile pe care urmărește să le obțină din investițiile sale, ținând cont de nevoia de a obține un randament durabil din portofoliile de active pentru a satisface așteptările rezonabile ale deținătorilor de polițe.

Orientarea 31 - Conflicte de interese

1.70. Întreprinderea trebuie să descrie în politica sa de investiții modul în care aceasta identifică și gestionează orice conflicte de interese care apar în legătură cu investițiile, indiferent dacă acestea

apar în cadrul întreprinderii sau al entității care gestionează portofoliul de active. Aceasta trebuie să documenteze de asemenea măsurile luate pentru gestionarea oricăror conflicte.

Orientarea 32 - Contracte unit-linked și contracte index-linked

1.71. Întreprinderea ar trebui să se asigure că propriile investiții din contractele unit-linked și cele index-linked ale întreprinderii sunt selectate în interesul deplin al deținătorilor de polițe și al beneficiarilor, ținând seama de obiectivele de politică cunoscute.

1.72. În cazul contractelor unit-linked, întreprinderea ar trebui să țină seama de și să gestioneze restricțiile legate de acest tip de contracte, în special restricțiile de lichiditate.

Orientarea 33 - Active neadmise la tranzacționare pe o piață financiară reglementată

1.73. Întreprinderea ar trebui să pună în aplicare, gestioneze, monitorizeze și controleze proceduri legate de investiții care nu sunt admise la tranzacționare pe o piață financiară reglementată sau legate de produse complexe care sunt dificil de evaluat.

1.74. Întreprinderea ar trebui să trateze activele admise la tranzacționare, dar netranzacționate sau tranzacționate în mod neregulat, similar cu acele active neadmise la tranzacționare pe o piață financiară reglementată.

Orientarea 34 - Instrumente derivate

1.75. Atunci când utilizează instrumente derivate, întreprinderea ar trebui să pună în aplicare proceduri în concordanță cu politica sa de management al riscului de investiții, pentru a monitoriza performanța acestor instrumente derivate.

1.76. Întreprinderea ar trebui să demonstreze modul în care este îmbunătățită calitatea, siguranța, lichiditatea sau profitabilitatea portofoliului fără a afecta semnificativ celelalte caracteristici, în situația în care instrumentele derivate sunt folosite pentru a facilita managementul eficient al portofoliului.

1.77. Întreprinderea ar trebui să documenteze principiile avute în vedere și demonstrează transferul efectiv al riscului obținut prin utilizarea instrumentelor derivate, atunci când acestea sunt utilizate pentru a contribui la o reducere a riscurilor sau ca o tehnică de minimizare a riscurilor.

Orientarea 35 - Instrumente securizate

1.78. În cazul în care întreprinderea investește în instrumente securizate, aceasta ar trebui să garanteze că interesele sale și interesele inițiatorului sau ale sponsorului cu privire la activele securizate, sunt bine înțelese și armonizate.

Secțiunea 6

Cerințele privind fondurile proprii și sistemul de guvernanță

Orientarea 36 - Politica de gestionare a capitalului

1.79. Întreprinderea trebuie să elaboreze o politică de gestionare a capitalului, care să includă o descriere a procedurilor pentru:

a) clasificarea elementelor de fonduri proprii, atât la emitere cât și ulterior, conform caracteristicilor de la articolele 71, 73, 75 și 77 din Regulamentul delegat 2015/35 al Comisiei;

b) monitorizarea emiterii elementelor fondurilor proprii pe niveluri conform planului de gestionare a capitalului pe termen mediu și, înaintea emiterii elementelor de fonduri proprii, asigurarea că emiterea respectivă poate îndeplini în mod permanent criteriile pentru nivelul corespunzător;

c) monitorizarea elementelor de fonduri proprii pentru ca acestea să nu fie grevate de sarcini în baza unor acorduri sau tranzacții aferente, sau ca urmare a unei structuri a grupului, ceea ce ar submina eficacitatea acestora ca și capital;

d) lansarea și desfășurarea în timp util a acțiunilor impuse sau permise în temeiul dispozițiilor contractuale, statutare sau legale care reglementează un element de fonduri proprii;

e) asigurarea posibilității de apelare la și apelarea la elemente de fonduri proprii auxiliare în timp util, dacă este cazul;

f) identificarea și documentarea oricăror acorduri, legi sau produse care determină existența fondurilor restricționate și efectuarea de calcule și ajustări adecvate pentru stabilirea cerinței de capital de solvabilitate și a fondurilor proprii;

g) asigurarea clarității și a caracterului neechivoc al termenilor contractuali care reglementează elementele de fonduri proprii în legătură cu criteriile privind clasificarea pe niveluri;

h) asigurarea luării pe deplin în considerare a oricărei polițe sau declarații cu privire la dividende plătite pentru acțiuni ordinare pentru poziția de capital și evaluarea dividendelor preconizate;

i) identificarea și documentarea cazurilor în care distribuțiile pe elemente de fonduri proprii de nivelul 1 ar putea fi anulate la discreție;

j) identificarea, documentarea și punerea în aplicare a cazurilor în care distribuțiile pe un element de fonduri proprii trebuie să fie amânate sau anulate în temeiul articolului 71 alineatul (1) litera (l) și al articolului 73 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul delegat 2015/35 al Comisiei;

k) identificarea măsurii în care întreprinderea se bazează pe elemente de fonduri proprii supuse unor măsuri tranzitorii;

l) evaluarea și, dacă e cazul, luarea în considerare în ORSA, a modului în care elementele incluse în fondurile proprii în baza măsurilor tranzitorii funcționează în situații de criză și, în mod specific, a modului în care elementele absorb pierderile.

Orientarea 37 - Planul de management al capitalului pe termen mediu

1.80. Întreprinderea ar trebui să elaboreze un plan de management al capitalului pe termen mediu, monitorizat de către OACS, care să includă cel puțin următoarele:

a) orice emisiune de capital planificată;

b) maturitatea instrumentelor proprii, incluzând atât scadența contractuală, cât și orice posibilitate de rambursare sau răscumpărare anticipată, aferentă elementelor de fonduri proprii;

c) rezultatele estimărilor în urma propriilor evaluări de risc și solvabilitate;

d) modul în care orice emisiune, răscumpărare sau rambursare a unui element de fonduri proprii sau altă modificare a evaluării acestuia afectează aplicarea limitelor regimului aplicabil de capital;

e) aplicarea politicii privind distribuirea și modul în care vor fi afectate fondurile proprii;

f) impactul finalului perioadei tranzitorii.

Secțiunea 7

Controlul intern

Orientarea 38 - Mediul de control intern

1.81. Întreprinderea ar trebui să promoveze importanța efectuării unui control intern adecvat, având grijă ca toți membrii personalului să își cunoască rolul în cadrul sistemului de control intern. Activitățile de control trebuie să fie proporționale cu riscurile generate de activitățile și procesele care fac obiectul controlului.

1.82. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să garanteze punerea în aplicare, în mod unitar, a sistemelor de control intern în cadrul întregului grup.

Orientarea 39 - Monitorizarea și raportarea

1.83. Întreprinderea ar trebui să stabilească mecanisme de monitorizare și de raportare din cadrul sistemului de control intern care furnizează OACS informațiile relevante pentru procesele decizionale.

Secțiunea 8

Funcția de audit intern

Orientarea 40 - Independența funcției de audit intern

Atunci când efectuează un audit și când evaluează și raportează rezultatele auditului, întreprinderea ar trebui să ia măsuri pentru ca funcția de audit intern nu se lasă influențată de OACS, ceea ce i-ar putea afecta independența și imparțialitatea.

Întreprinderea ar trebui să se asigure că funcția de audit intern nu îndeplinește funcții operaționale și că nu este influențată în mod necorespunzător de nicio altă funcție, inclusiv de nicio funcție-cheie.

Orientarea 41 - Conflicte de interese în cadrul funcției de audit intern

1.86. Întreprinderea trebuie să ia măsuri adecvate pentru a reduce riscul oricărui conflict de interese.

1.87. Prin urmare, întreprinderea trebuie să se asigure că auditorii recrutați la nivel intern nu auditează activități sau funcții pe care le-au îndeplinit anterior în intervalul de timp cuprins de audit.

Orientarea 42 - Politica de audit intern

1.88. Întreprinderea ar trebui să dețină o politică de audit intern care reglementează cel puțin următoarele domenii:

a) termenii și condițiile potrivit cărora care funcția de audit intern poate fi solicitată să își exprime opinia, să ofere asistență sau să execute alte sarcini speciale;

b) dacă este cazul, regulamentul intern care stabilește procedurile pe care persoana responsabilă pentru funcția de audit intern trebuie să le respecte înainte de a informa autoritatea de supraveghere;

c) dacă este cazul, criteriile de rotație a persoanelor cărora li se alocă funcția.

1.89. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să garanteze că politica de audit intern de la nivelul grupului descrie modul în care funcția de audit intern:

a) coordonează activitatea de audit intern în cadrul întregului grup;

b) asigură conformitatea cu cerințele de audit intern la nivel de grup.

Orientarea 43 - Planul de audit intern

1.90. Întreprinderea trebuie să se asigure că planul de audit intern:

a) se bazează pe o analiză metodică a riscurilor, ținând cont de toate activitățile și de întregul sistem de guvernare, precum și de evoluțiile preconizate ale activităților și inovațiilor;

b) cuprinde toate activitățile semnificative care urmează a fi revizuite într-o perioadă rezonabilă de timp.

Orientarea 44 - Documentația de audit intern

1.91. Întreprinderea trebuie să țină evidența activității sale pentru a permite evaluarea eficacității activității funcției de audit intern și să documenteze acțiunile de audit astfel încât să se poată urmări din nou acțiunile de audit întreprinse și constatările rezultate în urma acestora.

Orientarea 45 - Sarcinile funcției de audit intern

1.92. Întreprinderea trebuie să solicite funcției de audit intern să includă în raportul său către organul administrativ, de conducere sau de supraveghere termenul estimat pentru soluționarea deficiențelor și informații despre punerea în practică a recomandărilor aferente auditului anterior.

Secțiunea 9

Funcția actuarială

Orientarea 46 - Atribuțiile funcției actuariale

1.93. Întreprinderea ar trebui să ia măsuri corespunzătoare pentru a soluționa potențialele conflicte de interese, în cazul în care aceasta decide să adauge sarcini sau activități suplimentare la atribuțiile și activitățile specifice funcției actuariale.

1.94. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să solicite ca funcția actuarială să își exprime opinia asupra politicii de reasigurare și a programului de reasigurare pentru grup în ansamblul său.

Orientarea 47 - Coordonarea calculării rezervelor tehnice

1.95. Întreprinderea ar trebui să prevadă ca funcția actuarială să identifice orice neconcordanță cu cerințele prevăzute la articolele 76 - 83 din Directiva Solvabilitate II în ceea ce privește calcularea rezervelor tehnice și propune corecțiile necesare.

1.96. Întreprinderea ar trebui să solicite funcției actuariale să explice orice modificare semnificativă efectuată în legătură cu date, metodologii sau ipoteze între datele de evaluare a valorii rezervelor tehnice.

Orientarea 48 - Calitatea datelor

1.97. Întreprinderea ar trebui să prevadă ca funcția actuarială să evalueze coerența datelor interne și externe utilizate la calcularea rezervelor tehnice cu standardele de calitate a datelor, astfel cum sunt stabilite în Directiva Solvabilitate II. În cazul în care este necesar, funcția actuarială formulează recomandări cu privire la procedurile interne în scopul îmbunătățirii calității datelor, pentru a asigura respectarea cerințelor prevăzute de Directiva Solvabilitate II, atunci când aceasta va fi pusă în aplicare.

Orientarea 49 - Compararea cu experiența

1.98. Întreprinderea trebuie să se asigure că funcția actuarială raportează organului administrativ, de conducere sau de supraveghere orice abateri semnificative de la experiența reală conform celor mai bune estimări. Raportul trebuie să cerceteze cauzele abaterilor și, dacă este cazul, să propună schimbări ale ipotezelor și modificări ale modelului de evaluare în vederea îmbunătățirii calculului celei mai bune estimări.

Orientarea 50 - Politica de subscriere și programul de reasigurare

1.99. Întreprinderea ar trebui să prevadă ca funcția actuarială, atunci când emite o opinie cu privire la politica de subscriere și la programul de reasigurare, să țină cont de interdependența dintre acestea și rezervele tehnice.

Orientarea 51 - Funcția actuarială a unei întreprinderi aflate în procesul de analizare prealabilă a modelului intern

1.100. Întreprinderea ar trebui să prevadă ca funcția actuarială să contribuie la specificarea riscurilor din aria lor de expertiză care sunt acoperite de modelul intern. Funcția actuarială specifică, de asemenea, modul în care sunt determinate dependențele din cadrul acestor riscuri și dependențele dintre ele și alte riscuri. Această contribuție se bazează pe o analiză tehnică și trebuie să reflecte experiența și expertiza funcției.

Secțiunea 10

Evaluarea altor active și pasive decât a rezervelor tehnice

Orientarea 52 - Evaluarea altor active și pasive decât a rezervelor tehnice

1.101. În cadrul politicii și procedurilor sale de evaluare a activelor și pasivelor, întreprinderea trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

- a) metodologia și criteriile care vor fi utilizate pentru evaluarea piețelor active și neactive;
- b) cerințele privind asigurarea unei documentări adecvate a procesului de evaluare și a măsurilor de control aferente, inclusiv a celor privind calitatea datelor;
- c) cerințele privind documentarea metodelor de evaluare utilizate cu privire la:
  - (i) structura acestora și modul de punere în aplicare a acestora;
  - (ii) caracterul adecvat al datelor, al parametrilor și al ipotezelor;
- d) procesul de revizuire și verificare independentă a metodelor de evaluare;
- e) cerințele privind raportarea regulată către organul administrativ, de conducere sau de supraveghere în chestiuni specifice guvernantei sale privind evaluarea.

Orientarea 53 - Proceduri de control al calității datelor

1.102. Întreprinderea trebuie să aplice proceduri de control al calității datelor pentru a identifica deficiențele și a cuantifica, a monitoriza, a gestiona și a documenta calitatea datelor sale. Aceste proceduri trebuie să includă:

- a) integralitatea datelor;
- b) caracterul adecvat al datelor provenite din surse interne și externe;
- c) revizuirea și verificarea independentă a calității datelor.

1.103. Politicile și procedurile implementate de către întreprindere trebuie să abordeze necesitatea unei revizuirii periodice a datelor și intrărilor de pe piață în raport cu surse alternative și experiența.

Orientarea 54 - Documentarea la utilizarea metodelor de evaluare alternative

1.104. În cazul în care se utilizează metode de evaluare alternative, întreprinderea trebuie să documenteze:

- a) o descriere a metodei, scopului, ipotezelor cheie, restricțiilor și rezultatelor;
- b) împrejurările în care metoda nu funcționează eficient;
- c) descrierea și analiza procesului de evaluare, precum și măsurile de control asociate metodei;
- d) o analiză a incertitudinii evaluării asociate metodei;
- e) o descriere a procedurilor de control a posteriori exercitate cu privire la rezultate și, dacă este posibil, o raportare la modele comparabile sau alte puncte de referință, care trebuie să fie realizată atunci când se introduce pentru prima dată metoda de evaluare și ulterior, în mod regulat;
- f) o descriere a instrumentelor sau programelor utilizate.

Orientarea 55 - Revizuirea și verificarea independentă a metodelor de evaluare

1.105. Întreprinderea trebuie să se asigure că are loc o revizuire independentă a metodei de evaluare în temeiul articolului 267 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul delegat 2015/35 al Comisiei înainte de a pune în practică o metodă nouă sau o schimbare majoră, iar apoi, în mod regulat;

1.106. Întreprinderea trebuie să stabilească frecvența revizuirii în funcție de semnificația metodei pentru procesul decizional și cel de gestionare a riscurilor.

1.107. Întreprinderea trebuie să aplice aceleași principii pentru revizuirea și verificarea independentă a metodelor sau modelelor de evaluare elaborate intern, precum și a metodelor sau modelelor de evaluare oferite de furnizori de servicii.

1.108. Întreprinderea trebuie să aibă aplicate procese pentru raportarea rezultatelor revizuirii și verificării independente, precum și a recomandărilor pentru acțiuni corective, la nivelul de conducere adecvat al întreprinderii.

Orientarea 56 - Supravegherea de către organul administrativ, de conducere sau de supraveghere și alte persoane care conduc efectiv întreprinderea

1.109. Organul administrativ, de conducere sau de supraveghere și alte persoane care conduc efectiv întreprinderea trebuie să aibă posibilitatea de a demonstra înțelegerea de ansamblu a metodelor de evaluare și a incertitudinilor implicate în procesul de evaluare pentru a permite o supraveghere adecvată a procesului de gestionare a riscurilor cu privire la evaluare.

Orientarea 57 - Solicitarea adresată întreprinderii de către autoritatea de supraveghere cu privire la o evaluare sau verificare independentă externă

1.110. Autoritatea de supraveghere trebuie să aibă în vedere adresarea unei solicitări întreprinderii cu privire la o evaluare sau verificare independentă cel puțin atunci când există riscul unei prezentări eronate a evaluării activelor sau pasivelor semnificative, cu posibile consecințe semnificative asupra situației de solvabilitate a întreprinderii.

Orientarea 58 - Independența expertului extern

1.111. Întreprinderea trebuie să aibă posibilitatea de a demonstra autorității de supraveghere că evaluarea sau verificarea externă s-a realizat de către experți independenți cu o competență profesională specifică, atenția corespunzătoare și experiența relevantă.

Orientarea 59 - Informații care vor fi prezentate autorității de supraveghere cu privire la evaluarea sau verificarea externă

1.112. Întreprinderea trebuie să prezinte autorității de supraveghere toate informațiile relevante solicitate cu privire la evaluarea sau verificarea externă. Întreprinderea trebuie să includă în aceste informații cel puțin avizul scris al experților cu privire la evaluarea activului sau pasivului în cauză.

Secțiunea 11 Externalizarea

Orientarea 60 - Funcții operaționale și activități critice sau importante

1.113. Întreprinderea ar trebui să determine dacă funcția sau activitatea externalizată este critică sau importantă, și documentează acest lucru, ținând cont de caracterul esențial al acesteia pentru funcționarea întreprinderii, întrucât nu ar putea să își furnizeze serviciile către deținătorii de polițe fără funcția sau activitatea respectivă.

Orientarea 61 - Subscrierea

1.114. Atunci când unui intermediar de asigurări, care nu este angajat al întreprinderii, i se acordă autoritatea de a subscrie contracte sau de a soluționa cereri de daune în numele și pe seama respectivei întreprinderi, întreprinderea ar trebui să aibă grijă ca activitatea acestui intermediar să facă obiectul cerințelor de externalizare.

Orientarea 62 - Externalizarea în cadrul grupului

1.115. În cazul în care funcțiile sau activitățile critice sau importante sunt externalizate în cadrul grupului, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să documenteze relațiile dintre funcțiile respective și persoanele juridice care le execută și să garanteze că performanța funcțiilor sau activităților critice sau importante la nivelul întreprinderii nu este afectată de aceste contracte.

Orientarea 63 - Politica scrisă în materie de externalizare

1.116. Întreprinderea care externalizează sau are în vedere externalizarea ar trebui să includă, în politica sa, procesele privind externalizarea și modalitățile de abordare a acesteia, de la începerea până la sfârșitul contractului. Aceasta ar trebui să includă, în special:

- a) procesul conform căruia se stabilește dacă o funcție sau activitate este esențială sau importantă;
- b) modul în care este selectat un furnizor de servicii de calitate adecvată și frecvența și modalitatea de evaluare a activității acestuia și a rezultatelor ei;
- c) informațiile care vor fi incluse în acordul scris cu furnizorul de servicii, ținând cont de cerințele prevăzute în Regulamentul delegat 2015/35 al Comisiei;
- d) planurile de urgență ale activității, inclusiv strategiile de renunțare la externalizarea funcțiilor sau activităților esențiale sau importante.

Orientarea 64 - Notificarea scrisă adresată autorității de supraveghere

1.117. În notificarea sa scrisă adresată autorității de supraveghere cu privire la externalizarea oricăror funcții sau activități esențiale sau importante, întreprinderea trebuie să includă o descriere a domeniului de aplicare și a motivelor care stau la baza externalizării și denumirea furnizorului de servicii. Atunci când externalizarea se referă la o funcție-cheie, informațiile trebuie să includă și numele persoanei responsabile pentru funcția sau activitățile externalizate din cadrul prestatorului de servicii.

Secțiunea 12 Cerințe specifice guvernantei la nivel de grup

Orientarea 65 - Responsabilitățile de stabilire a cerințelor de guvernare internă

1.118. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să stabilească cerințe adecvate de guvernare internă în cadrul întregului grup, corespunzător structurii, modelului de afaceri și riscurilor grupului și ale entităților

sale aferente și să aibă în vedere structura și organizarea adecvate pentru managementul riscului la nivel de grup, stabilind o repartizare clară a responsabilităților la nivelul tuturor entităților grupului.

1.119. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt nu ar trebui să afecteze responsabilitățile OACS al fiecărei entități din cadrul grupului, atunci când își instituie propriul sistem de guvernare.

Orientarea 66 - Sistemul de guvernare la nivel de grup

1.120. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui:

a) să instituie instrumente, proceduri și linii de responsabilitate și răspundere, adecvate și eficiente, care îi permit să supravegheze și să dirijeze funcționarea sistemelor de management al riscului și de control intern la nivel individual;

b) să instituie linii de raportare și sisteme efective pentru asigurarea fluxurilor de informații în cadrul grupului, atât de jos în sus, cât și de sus în jos;

c) să documenteze și informeze toate entitățile din cadrul grupului cu privire la instrumentele utilizate pentru identificarea, măsurarea, monitorizarea, gestionarea și raportarea tuturor riscurilor la care este expus grupul;

d) să țină seama de interesele tuturor entităților aparținând grupului și de modul în care aceste interese contribuie, pe termen lung, la realizarea obiectivului comun al grupului în ansamblul său.

Orientarea 67- Riscurile cu impact semnificativ la nivel de grup

1.121. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să ia în considerare, în sistemul său de management al riscului, riscurile atât la nivel individual, cât și la nivel de grup, precum și interdependențele acestora, în special următoarele:

a) riscul reputațional, riscurile derivând din tranzacțiile efectuate în interiorul grupului și concentrările riscurilor la nivelul grupului, inclusiv riscul de contagiune;

b) interdependențele dintre riscurile generate de desfășurarea activităților prin intermediul diferitelor entități și în diferite jurisdicții;

c) riscuri generate de entități din state terțe;

d) riscuri generate de entități nereglementate;

e) riscuri generate de alte entități reglementate.

Orientarea 68 - Concentrări de riscuri la nivelul grupului

1.122. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt trebuie să se asigure că există procese și proceduri pentru identificarea, cuantificarea, gestionarea, monitorizarea și raportarea concentrărilor de riscuri.

Orientarea 69 - Tranzacții intragrup

1.123. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt trebuie să se asigure că sistemul de gestionare a riscurilor de la nivelul grupului și al întreprinderilor individuale include procese și proceduri de raportare pentru identificarea, cuantificarea, monitorizarea, gestionarea și raportarea tranzacțiilor intragrup, inclusiv a tranzacțiilor intragrup semnificative și foarte semnificative prevăzute în Directiva Solvabilitate II.

Orientarea 70 - Gestionarea riscurilor grupului

1.124. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să contribuie, în cadrul sistemului său de management al riscurilor la nivel de grup, prin procese și proceduri adecvate, la identificarea, măsurarea, gestionarea, monitorizarea și raportarea riscurilor la care grupul și fiecare entitate componentă este sau ar putea fi expus(ă).

1.125. Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participantă, holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt ar trebui să se asigure că structura și organizarea sistemului de management al riscului la nivel de grup nu îi afectează capacitatea legală de a-și îndeplini obligațiile legale, de reglementare și contractuale.

Reguli de conformitate și raportare

1.126. Acest document conține orientări emise în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente și instituțiile financiare depun toate eforturile pentru a respecta ghidul și recomandările.

1.127. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte acest ghid trebuie să îl integreze în mod adecvat în cadrul lor de reglementare sau de supraveghere.

1.128. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, expunând motivele neconformității, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.

1.129. În lipsa unui răspuns până la împlinirea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare și se vor raporta ca atare.

Dispoziții finale referitoare la revizuri

1.130. Prezentul ghid va fi supus revizuirii EIOPA.

ANEXA Nr. 2
EIOPA-BoS-14/259 RO

Ghidul privind riscul propriu și evaluarea solvabilității

1. Introducere

1.1. Conform articolului 16 din Regulamentul (UE) Nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (denumit în continuare "Regulamentul EIOPA"), EIOPA emite prezentul ghid adresat autorităților de supraveghere cu privire la modul de a proceda la aplicarea Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și reasigurare (denumită în continuare "Solvabilitate II").

1.2. Prezentul ghid se bazează pe articolele 41, 44, 45 și pe articolul 246 din Solvabilitate II și pe articolele 262 și 306 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE (denumit în continuare "Regulamentul delegat 2015/35 al Comisiei").

1.3. Ghidul se axează mai degrabă pe ceea ce va trebui să se realizeze prin această evaluare decât pe modul în care trebuie efectuată. De exemplu, întrucât evaluarea necesităților generale de solvabilitate reprezintă viziunea pe întreprinderii asupra profilului său de risc, precum și asupra capitalului și altor mijloace necesare pentru abordarea acestor riscuri, întreprinderea este cea care decide modul de realizare a acestei evaluări, având în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității sale.

1.4. EIOPA recunoaște și sprijină progresele și realizările, atât la scară globală, cât și la nivel național în afara Uniunii Europene, privind stabilirea standardelor ORSA dintr-o viziune prospectivă.

1.5. Cu toate acestea, EIOPA nu se așteaptă ca autoritățile de supraveghere din statele terțe să aplice acest ghid. Totuși, ghidul este supus analizei de echivalență. Când fac referire la structuri de grup sau la nivelul grupului, ghidul se aplică numai grupurilor din cadrul Spațiului Economic European (denumit în continuare "SEE"). Prezentul ghid se aplică sucursalelor stabilite în Uniunea Europeană și care aparțin întreprinderilor de asigurare sau reasigurare având sediul principal situat în țările lor și desfășurând activitățile menționate la articolul 2 alineatul (1) primul paragraf din Solvabilitate II.

1.6. Este esențial ca organul administrativ, de conducere sau de control (AMSB - administrative, management or supervisory body) al întreprinderii să cunoască toate riscurile semnificative cu care se confruntă întreprinderea, indiferent dacă acestea sunt reflectate în calculul SCR și dacă sunt cuantificabile sau nu. De asemenea, este esențial ca AMSB să își asume un rol activ în evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, coordonând procesul și verificându-i rezultatele.

1.7. În cazul în care un grup dorește să solicite realizarea evaluării (ORSA) conform articolului 245 alineatul (4) al treilea paragraf din Solvabilitate II, este nevoie de o mare uniformitate în procese în întregul grup.

1.8. Ghidul se aplică întreprinderilor atât la nivel individual, cât și la nivel de grup. În plus, ghidul abordează aspectele relevante specifice grupului, evidențiate în evaluarea prospectivă a riscurilor proprii, ținând seama în special de riscurile specifice grupului sau de cele care ar putea fi mai puțin relevante la nivel individual decât la nivel de grup.

1.9. Orientările relevante pentru întreprinderi la nivel individual se aplică, mutatis mutandis, în evaluarea prospectivă, la nivel de grup, a riscurilor proprii. În plus, grupurile trebuie să ia în considerare ghidurile specifice care le sunt adresate.

1.10. În sensul prezentului ghid, au fost elaborate următoarele definiții:

- "nivel de grup" înseamnă entitatea economică având un caracter coerent (vedere de ansamblu), care cuprinde toate entitățile grupului, așa cum se menționează în ghidul privind sistemul de guvernanță;

- "grup ORSA": înseamnă evaluarea prospectivă a riscurilor proprii realizată la nivelul grupului;

- "document ORSA unic" înseamnă un singur document (raportul de supraveghere al ORSA) ce cuprinde evaluarea realizată la nivelul grupului și la nivelul unor filiale din cadrul grupului la aceeași dată și în aceeași perioadă de raportare, după obținerea acordului de supraveghere, conform articolului 246 alineatul (4) al treilea paragraf din Solvabilitate II.

1.11. Termenii care nu sunt definiți în prezentul Ghid au sensul definit în actele juridice menționate în introducere.

1.12. Ghidul se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Orientarea 1 - Abordarea generală

1.13. Întreprinderea ar trebui să dezvolte pentru ORSA procese cu tehnici adecvate și corecte, adaptate la structura organizatorică și la sistemul său de gestionare a riscurilor, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității.

Orientarea 2 - Rolul Organului administrativ, de conducere sau de supraveghere (OACS)

1.14. OACS ar trebui să participe în mod activ la ORSA, inclusiv prin coordonarea procesului de evaluare și prin testarea rezultatelor.

Orientarea 3 - Documentația

1.15. Întreprinderea ar trebui să dispună de cel puțin următoarele documente referitoare la ORSA:

a) politica privind ORSA;

b) evidențele fiecărei ORSA;

c) un raport intern cu privire la fiecare ORSA;

d) un raport către supraveghetor privind ORSA.

Orientarea 4 - Politica privind ORSA

1.16. OACS al întreprinderii ar trebui să aprobe politica privind ORSA. Această politică trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) o descriere a proceselor și procedurilor instituite pentru efectuarea evaluării prospective a riscurilor proprii;

b) o analiză a legăturii dintre profilul de risc, limitele toleranței la risc aprobate și necesitățile generale de solvabilitate;

c) metodele și metodologiile, inclusiv informații despre:

(i) modul și frecvența cu care sunt efectuate testele de stres, analizele de sensibilitate, testele de faliment sau alte analize relevante;

(ii) standardele privind calitatea datelor;

(iii) frecvența evaluării propriu-zise și justificarea caracterului adecvat al acesteia, ținând seama în special de profilul de risc al întreprinderii și de volatilitatea necesităților sale generale de solvabilitate raportate la poziția sa de capital;

(iv) calendarul prevăzut pentru efectuarea evaluării prospective a riscurilor proprii și situațiile care determină necesitatea unei astfel de evaluări în afara calendarului obișnuit.

Orientarea 5 - Înregistrarea fiecărei evaluări ORSA

1.17. Întreprinderea ar trebui să demonstreze și să documenteze fiecare evaluare ORSA și rezultatele acesteia.

Orientarea 6 - Raportul intern privind evaluarea ORSA

1.18. Întreprinderea ar trebui să comunice întregului personal implicat cel puțin rezultatele și concluziile privind ORSA, imediat ce procedura și rezultatele au fost aprobate de către OACS.

Orientarea 7 - Evaluarea necesităților generale de solvabilitate

1.19. Întreprinderea ar trebui să furnizeze o cuantificare a nevoilor de capital și o descriere a altor mijloace necesare pentru a aborda toate riscurile esențiale, indiferent dacă acele riscuri sunt cuantificabile sau nu.

1.20. Întreprinderea ar trebui să supună riscurile semnificative identificate unei game suficient de largi de teste de stres sau de analize ale scenariilor, astfel încât să ofere un fundament adecvat pentru evaluarea necesităților generale de solvabilitate.

Orientarea 8 - Abordarea prospectivă a necesităților globale de solvabilitate

1.21. Întreprinderea ar trebui să se asigure că evaluarea proprie a necesităților generale de solvabilitate este prospectivă, pe termen mediu sau lung, după caz.

Orientarea 9 - Evaluarea și recunoașterea necesităților generale de solvabilitate

1.22. Întreprinderea ar trebui, în cazul în care utilizează, în scopul evaluării necesităților generale de solvabilitate, metode de evaluare și recunoaștere diferite față de cele prevăzute în Directiva Solvabilitate II, să explice modul în care utilizarea acestor metode de evaluare și recunoaștere diferite determină o mai bună luare în considerare a profilului de risc specific, a limitelor de toleranță la risc aprobate și a strategiei de afaceri a întreprinderii, în același timp fiind respectată și cerința privind gestionarea corectă și prudentă a întreprinderii.

1.23. Întreprinderea ar trebui să estimeze, din punct de vedere cantitativ, impactul asupra evaluării necesităților generale de solvabilitate al diferitelor metode de evaluare și recunoaștere în acele cazuri în care acestea diferă de cele din Solvabilitate II și sunt utilizate din 2015 pentru evaluarea necesităților globale de capital.

Orientarea 10 - Conformitatea continuă cu cerințele legale de capital

1.24. Întreprinderea ar trebui să analizeze dacă respectă în mod continuu cerințele reglementare în materie de capital din Solvabilitate II și, în cadrul acestei evaluări, ar trebui să includă cel puțin:

- a) posibile schimbări semnificative ale profilului de risc în viitor;
- b) cantitatea și calitatea fondurilor proprii pe toată perioada de planificare a activității întreprinderii;
- c) structura pe ranguri a fondurilor proprii și modul în care aceasta se poate modifica în cursul perioadei de planificare a activității întreprinderii ca urmare a răscumpărării, rambursării sau a maturității lor.

Orientarea 11 - Conformitatea continuă cu provizioanele tehnice

1.25. Întreprinderea ar trebui să solicite funcția actuarială a întreprinderii pentru a:

- a) furniza informații referitoare la respectarea în mod continuu de către întreprindere a cerințelor privind calculul provizioanelor tehnice;
- b) identifica riscurile potențiale ce decurg din incertitudinile aferente acestui calcul.

Orientarea 12 - Abateri de la ipotezele care stau la baza calculului SCR

1.26. Întreprinderea ar trebui să evalueze dacă profilul său de risc se abate de la ipotezele care stau la baza calculului SCR și dacă aceste abateri sunt semnificative. Întreprinderea poate, ca primă măsură, să realizeze o analiză calitativă și dacă din aceasta reiese că abaterea nu este semnificativă, atunci nu este necesară o evaluare cantitativă.

Orientarea 13 - Legătura cu procesul de management strategic și cadrul decizional

1.27. Întreprinderea ar trebui să țină seama de rezultatele ORSA și de informațiile obținute în cursul procesului acestei evaluări, cel puțin pentru:

- a) managementul capitalului;
- b) planificarea activităților;

c) elaborarea și dezvoltarea produselor.

Orientarea 14 - Frecvența

1.28. Întreprinderea ar trebui să efectueze, cel puțin o dată pe an, evaluarea ORSA.

Orientarea 15 - Domeniul de aplicare al evaluării ORSA la nivel de grup

1.29. Întreprinderea de asigurare sau reasigurare participantă, societatea holding de asigurare sau societatea holding financiară mixtă ar trebui să planifice evaluarea ORSA a grupului astfel încât să reflecte natura structurii grupului și profilul său de risc. Acestea ar trebui să cuprindă în evaluarea ORSA a grupului riscurile esențiale provenite de la toate entitățile ce fac parte din grup.

Orientarea 16 - Raportarea către autoritățile de supraveghere

1.30. Întreprinderea de asigurare sau reasigurare participantă, societatea holding de asigurare sau societatea holding financiară mixtă ar trebui să trimită supraveghetorului grupului raportul ORSA de supraveghere a grupului. Documentul trimis supraveghetorului grupului cu rezultatul evaluării ORSA a grupului ar trebui să fie redactat în aceeași limbă ca și Rapoartele de supraveghere periodice ale grupului.

1.31. Dacă a fost pregătit un document ORSA unic, întreprinderea de asigurare sau reasigurare participantă, societatea holding de asigurare sau societatea holding financiară mixtă ar trebui să se asigure că, la solicitarea unui membru sau a unui nou membru al colegiului, acestuia i se va pune la dispoziție, în timp util, o traducere în limba oficială a statului membru respectiv a acelor informații din evaluarea ORSA care au legătură cu întreprinderea respectivă.

Orientarea 17 - Particularitățile grupului în funcție de nevoile globale de solvabilitate

1.32. Întreprinderea de asigurare sau reasigurare participantă, societatea holding de asigurare sau societatea holding financiară mixtă ar trebui să evalueze impactul tuturor riscurilor specifice grupului și interdependențele din interiorul grupului, precum și impactul acestor riscuri și interdependențe asupra necesităților generale de solvabilitate. Aceștia ar trebui să ia în considerare caracterul specific al grupului și faptul că unele riscuri se pot intensifica la nivelul grupului.

1.33. În conformitate cu Orientarea 5 privind înregistrarea fiecărei evaluări ORSA, întreprinderea de asigurare sau reasigurare participantă, societatea holding de asigurare sau societatea holding financiară mixtă ar trebui să includă în evaluarea ORSA a grupului cel puțin o descriere a modului în care au fost luați în considerare următorii factori pentru evaluarea nevoilor globale de solvabilitate:

- a) identificarea surselor de capital posibile din cadrul grupului și identificarea eventualelor nevoi de capital suplimentar;
- b) evaluarea disponibilității, transferabilității sau fungibilității capitalului;
- c) trimiteri la orice transfer de capital care se intenționează a fi efectuat în interiorul grupului și care ar putea avea un impact semnificativ asupra oricărei entități a grupului, precum și consecințele acestuia;
- d) alinierea strategiilor individuale la cele stabilite la nivelul grupului;
- e) riscurile specifice la care grupul ar putea fi expus.

Orientarea 18 - Particularitățile grupului în funcție de respectarea în mod continuu a cerințelor reglementare în materie de capital

1.34. În conformitate cu Orientarea 5 privind înregistrarea fiecărei evaluări ORSA, întreprinderea de asigurare sau reasigurare participantă, societatea holding de asigurare sau societatea holding financiară mixtă ar trebui să includă în înregistrarea evaluării ORSA a grupului cel puțin o descriere a modului în care au fost luați în considerare următorii factori pentru evaluarea respectării în mod continuu a cerințelor reglementare:

- a) identificarea surselor de fonduri proprii în interiorul grupului și dacă este cazul să fie nevoie de fonduri proprii suplimentare;
- b) evaluarea disponibilității, transferabilității sau fungibilității fondurilor proprii;
- c) trimiteri la orice transfer de fonduri proprii care se intenționează a fi efectuat în interiorul grupului și care ar putea avea un impact semnificativ asupra oricărei entități a grupului, precum și consecințele acestuia;
- d) alinierea strategiilor individuale la cele stabilite la nivelul grupului;

e) riscurile specifice la care grupul ar putea fi expus.

Orientarea 19 - Cerințe specifice privind evaluarea ORSA

1.35. În cazul solicitării de efectuare a evaluării ORSA în conformitate cu articolul 246 alineatul (4) al treilea paragraf din Solvabilitate II, întreprinderea de asigurare sau reasigurare participantă, societatea holding de asigurare sau societatea holding financiară mixtă ar trebui să pună la dispoziția supraveghetorului grupului:

a) o listă cu întreprinderile pentru care documentul ORSA unic, care cuprinde motivul alegerii făcute, include evaluările individuale prevăzute la articolul 45 din Solvabilitate II;

b) o descriere a modului în care cerințele de guvernare sunt respectate la nivelul acestor întreprinderi și, în mod special, a modului în care OACS (organele administrative, de management și supraveghere) ale filialelor sunt implicate în procesul de evaluare și în aprobarea rezultatului;

c) o descriere a modului în care este organizat documentul ORSA unic pentru a permite supraveghetorului grupului să separe evaluările individuale pentru ceilalți supraveghetori din colegiu;

d) acolo unde este nevoie, o mențiune specifică referitoare la traducerile necesare, cu atenție specială acordată termenului și conținutului.

Orientarea 20 - Integrarea întreprinderilor de asigurare și de reasigurare afiliate din țările terțe

1.36. La evaluarea nevoilor globale de solvabilitate ale grupului, întreprinderea de asigurare sau reasigurare participantă, societatea holding de asigurare sau societatea holding financiară mixtă ar trebui să includă riscurile activității în țările terțe în mod consecvent, la fel cum o face pentru activitatea din Spațiul Economic European, acordând o atenție specială evaluării transferabilității și fungibilității capitalului.

Norme privind conformitatea și raportarea

1.37. Acest document conține orientări emise în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente și instituțiile financiare depun toate eforturile pentru a respecta ghidul și recomandările.

1.38. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte acest ghid trebuie să îl integreze în mod adecvat în cadrul lor de reglementare sau de supraveghere .

1.39. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, expunând motivele neconformității, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.

1.40. În lipsa unui răspuns până la împlinirea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare și se vor raporta ca atare.

Dispoziții finale referitoare la revizuire

1.41. Prezentul ghid va fi supus revizuirii EIOPA.